

Kể câu chuyện về sự đoàn kết, thương yêu bạn bè - Văn mẫu lớp 4

Tham khảo tuyển chọn những bài văn hay chủ đề Kể một câu chuyện về sự đoàn kết, thương yêu bạn bè dành cho học sinh lớp 4.

Đề bài: Kể một câu chuyện về sự đoàn kết, thương yêu bạn bè.

Bài văn kể chuyện về sự đoàn kết hay nhất

Đầu năm học, lớp tôi có một bạn học sinh mới chuyển đến. Cô bạn tên là Chi. Bởi người Chi gầy gầy xương xương nên lớp tôi gọi cô bạn với cái tên nghe vẻ cười nhạo thân hình đó: Chi Khi. Có lần, câu chuyện về Chi đã giúp lớp tôi đoàn kết và biết thương yêu nhau hơn. Câu chuyện như sau:

Chi được xếp ngồi ở cuối lớp, vì còn mỗi bàn đó trống. Là học sinh mới, vị trí đó càng làm Chi tách biệt với mọi người. Mỗi giờ ra chơi, chúng tôi lại đùa nghịch và rôm rả nói đủ thứ chuyện. Không ít lần, bạn Nam mập đã cố tình ném quả cầu lông trúng người Chi rồi lại giả vờ xin lỗi như một cách trêu chọc. Chi chỉ lặng im rồi đưa trả quả cầu. Thấy thế, chúng tôi càng đắc ý và cười lớn. Một hôm, trong giờ tập làm văn miêu tả con vật trong vườn thú. Cô giáo cất tiếng hỏi:

- Các em đã được quan sát những con vật nào trong vườn thú rồi?

Những tiếng trả lời nhao nhao mỗi người một loài vật.

- Dạ em thưa cô! Con khi ạ. – Nam trả lời rất dũng dạc.

Nghe vậy, cả lớp cười lớn như hiểu ý. Riêng Chi đỏ mặt, rồi bỗng nhiên gục đầu xuống bàn. Cô giáo nhanh chóng tiến về phía cuối lớp. Chúng tôi cũng xúm lại quanh đó. Chẳng rõ cô và Chi thì thầm gì với nhau mà cô vội vã dìu Chi xuống phòng y tế.

Một lúc sau, cô lên lớp và kể lại câu chuyện. Chúng tôi ai nấy lòng đầy lo sợ, sợ cô bạn Chi Khi kia đã mách với cô những điều chúng tôi đã trêu đùa cậu. Nhưng đáng ngờ là cô không hề nói tới chuyện đó, cô chỉ kể Chi bị bệnh tim bẩm sinh nên cơ thể yếu ớt. Mỗi lần có tác động tới tâm trạng là cô bạn lại lên cơn đau quằn quại.

- Giờ ra chơi, cô cho chúng em xuống thăm bạn Chi ạ? – Bỗng, Nam cất giọng, gương mặt thành khẩn.

Chúng tôi cũng bất ngờ nhưng ai nấy đều tán thành với ý kiến này.

Từ đó, cả lớp tôi chẳng còn ai gọi Chi với cái tên kì thị, mỉa mai đó nữa. Chúng tôi cùng nhau học, cùng nhau chơi rất thân thiết. Hôm nào Chi nghỉ ốm, lớp lại cử Nam đạp xe ghé qua nhà Chi cho bạn ấy mượn vở. Cậu bạn hăng hái tình nguyện làm việc đó.

Những bài văn của học sinh lớp 4 kể về đoàn kết và yêu thương bạn bè

Kể câu chuyện về sự đoàn kết, thương yêu bạn bè - Văn mẫu lớp 4

Bài mẫu 1:

Khi em chuyển về học lớp ba ở trường Tiểu học thị xã quê mình, em đã hết lòng yêu thương, giúp đỡ bạn bè.

Người đầu tiên em giúp đỡ là Xuân Lan. Bạn ấy ngồi sát cạnh em. Xuân Lan học yếu, bạn ấy mặc đồng phục không gọn gàng và tay chân lúc nào cũng bẩn. Các bạn trong lớp xa lánh Xuân Lan, không một bạn nào kết bạn với Xuân Lan. Xuân Lan không biết làm toán cộng, trừ có nhớ. Thế là em ân cần giảng giải cho bạn ấy với một điều kiện là Xuân Lan phải giữ gìn vệ sinh cá nhân sạch sẽ, mặc đồng phục gọn gàng. Sau hôm giảng toán cho Xuân Lan, em tặng bạn một cái khăn mùi xoa. Em hướng dẫn bạn nhúng nước khăn, lau mặt cho mát và sạch. Lúc đầu, các bạn trong lớp chê cười em, chế giễu em kết bạn với “người ở dơ nhất lớp”. Em không trả lời một bạn nào, chỉ cười.

Hôm nhà Xuân Lan ở đối diện nhà em, mỗi ngày học về, em giữ Xuân Lan lại nhà em hai mươi phút để giảng toán cho bạn ấy. Chỉ một tháng sau, Xuân Lan tự mình giải cả bài toán đố và bạn ấy bắt đầu cười.

Em rủ các bạn khác đến chơi với Xuân Lan. Em cầm tay Xuân Lan đưa cho các bạn xem Xuân Lan đã dùng khăn mùi xoa nên tay, quần áo, mặt rất sạch sẽ. Chúng em cùng nhau đến chỗ vòi nước sau lớp, lấy nước về tưới cho những chậu Trường Sinh leo trang trí lớp mà trước đó cả lớp đã trồng. Em các bạn và Xuân Lan hì hục sửa chỗ dây Trường Sinh leo lên bệ cửa sổ. Chúng em thực sự vui sướng vì làm việc cùng nhau. Sửa dây Trường Sinh xong, chúng em chơi nhảy dây. Các bạn khác đều công nhận Xuân Lan nhảy dây rất giỏi.

Về sau, lớp ba của em là một lớp nổi tiếng trong mọi phong trào của nhà trường. Em rất hạnh phúc được các bạn tin tưởng, yêu thương bầu làm lớp trưởng.

Bài mẫu 2:

Từ xưa đến nay, ông cha ta đã nghĩ ra rất nhiều câu chuyện về tình đoàn kết để răn dạy con cháu. Câu chuyện “Bó đũa” là một trong những truyện như vậy. Sau đây, em xin kể lại câu chuyện Bó đũa.

Ngày xưa, ở một làng nọ có một người nhà rất giàu. Ông ta sinh được những năm người con. Vì quá giàu có nên những người con của ông ta có một đời sống sung sướng thừa thãi về vật chất. Nhưng chuyện đời thường vốn vô cùng. Có một thì đòi hai, có voi thì đòi tiên. Sung sướng quá nên các con ông sinh ra tham lam, ích kỉ, tranh giành lẫn nhau.

Đến khi khôn lớn, cả năm người con vì nhờ tiền của cha mẹ nên đều trở nên giàu có. Tuy mỗi người một cơ ngơi, nhưng vẫn giữ thói ganh ghét, tị nạnh, cãi cọ nhau về những của cải mà họ có. Nhìn cảnh các con không hòa thuận, người cha buồn lắm. Ông cố gắng

Kể câu chuyện về sự đoàn kết, thương yêu bạn bè - Văn mẫu lớp 4

khuyên bảo nhưng dù ông có cố gắng thế nào, các con ông cũng không bỏ được lòng đờ" kị đã ăn sâu vào máu thịt. Ông rất đau lòng nên ngã bệnh. Sau một thời gian ốm liệt giường, ông biết rằng mình không còn sống được bao lâu nữa. Ông cho gọi các con đến bên giường và bảo gia nhân đem đến cho ông hai bó đu đủ. Các con ông còn đang nhìn nhau ngỡ ngàng không hiểu người cha có ý định gì thì ông lấy một bó đu đủ, đưa cho mỗi người một chiếc và bảo:

– Các con mỗi đứa lần lượt bẻ chiếc đu đủ này cho cha.

Ông vừa dứt lời, trong chớp mắt, năm người con bẻ năm chiếc đu đủ thật dễ dàng. Nhìn những chiếc đu đủ gãy đôi, ông im lặng và các con ông cũng yên lặng đợi chờ. Một lát sau, ông đưa nguyên bó đu đủ cho người con cả và dịu dàng nói:

– Các con đã rất dễ dàng thành công trong việc bẻ một chiếc đu đủ. Bây giờ, các con lại thay phiên nhau bẻ nguyên cả bó đu đủ này cho cha xem. Người con trưởng cầm bó đu đủ ra sức bẻ. Anh vận dụng sức mạnh đến nỗi mặt mũi đỏ gay nhưng không thể nào làm cho bó đu đủ gãy được. Chờ đến lúc anh chịu thua, người cha bảo người con thứ hai tiếp tục. Cũng như người con lớn, người con thứ hai không bẻ được và chịu thua. Ông kiên nhẫn chờ đến khi người con thứ năm bỏ cuộc mới ôn tồn nói:

– Đó, các con xem, thế nào là sức mạnh của sự đoàn kết. Nếu các con cứ tiếp tục tự nạnh nhau, chia rẽ nhau thì các con cũng lẻ loi, yếu đuối không khác gì một chiếc đu đủ và các con sẽ bị kẻ thù bẻ gãy dễ dàng. Nhưng nếu các con biết thương yêu đoàn kết lại với nhau như bó đu đủ thì không một sức mạnh nào bẻ gãy được các con.

Năm người con ông hiểu ý cha và bài học ông vừa dạy. Cảm động và hối hận vì ăn ở với nhau không phải rồi còn làm cha buồn, các con ông ôm lấy ông vừa khóc, vừa hứa là từ nay về sau sẽ bỏ thói ích kỷ để yêu thương đoàn kết với nhau.

Sau đó, người cha mất đi. Năm người con vâng lời cha dạy. Họ rất đoàn kết và thương mến lẫn nhau. Đời sống gia đình họ rất hòa thuận và không một ai có thể cạnh tranh được với sự giàu mạnh trong việc làm ăn buôn bán của gia đình họ.